

Nr 116.

Av herr **Sandström m. fl.**, om höjning av vissa anslag, avseende statens skogsförsöksanstalt.

I proposition till årets riksdag, nionde huvudtiteln, har Kungl. Maj:t nedsatt det av styrelsen för skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt begärda anslagsbeloppet uppgående

för avlöningsstaten	till kr. 171.100
för omkostnadsstaten	till kr. 85.900
med 3.800 kr. å avlöningsstaten och med 9.900 kr. å omkostnadsstaten och sålunda föreslagit	
till avlöningsstat	kr. 167.300
till omkostnadsstat	kr. 76.000

Därjämte har Kungl. Maj:t nedsatt ett begärt reservationsanslag å 30.000 kr. för undersökningar av frågor rörande virkets kvalitet och de norrländska gran-skogarnas behandling med 10.000 kr. till 20.000 kr.

Statens skogsförsöksanstalt har alltsedan budgetåret 1933/34, då dess stat i samband med 1932 års kris nedsattes, haft väsentliga svårigheter att få de anslagna medlen att räcka till för de pågående arbetena samtidigt med att kraven på dess verksamhet avsevärt ökats. Av den redogörelse för anstaltens verksamhet under tiden 1932—oktober 1937, som framlades vid det i november 1937 hållna femårsmötet för diskussion av anstaltens verksamhet, framgår noggsamt, dels huru viktiga undersökningar fått stå tillbaka på grund av brist på medel, dels också hur många maktpåliggande och arbetskrävande uppgifter, som påvilda denna institution. Många av de frågor, som stå på anstaltens program, äro av den art, att deras lösning är av avgörande betydelse för vår skogsskötsel och dess utveckling. Det ligger i hela skogsskötselns natur att dylika frågor icke kunna ernå någon snabb lösning, men å andra sidan är det uppenbart, att deras klarläggande äro av eminent betydelse för ett land som vårt såväl i ekonomiskt som i socialt hänseende. Det är därför av betydande vikt att verksamheten vid statens skogsförsöksanstalt kraftigt understödes.

Det som under de senare åren i avsevärd grad bidragit till att anstaltens verksamhet ej kunnat drivas i den omfattning, som varit önskelig, har varit det knappt tillmätta reseanslaget samt bristen på extra arbetskrafter, åt vilka kunnat anförtros mera tidsödande enklare räkneoperationer och andra rutinarbe-

ten. För en verksamhet som statens skogsförsöksanstalts spela undersökningarna ute i fältet en avgörande roll; där göras de grundläggande observationerna, som sedermera bearbetas på rummet. Utan vidsträckta resor av tjänstemännen kan anstalten helt enkelt ej utföra det vetenskapliga arbete som erfordras. Av personalen är det ej mindre än 14 st. (3 föreståndare, 3 överassistenter, 4 assistenter, 1 e. assistent, 3 skogsbiträden) som under somrarna regelbundet måste företaga långvariga tjänsteresor, vartill kommer att skogsmästarna å försöksparkerna av reseanslaget åtnjuta ett fastställt mindre belopp som ersättning för resorna till försöksparkerna. Med nuvarande reseanslag har det ej varit möjligt att i den utsträckning som önskligt varit utnyttja skogsmästarna för arbeten utanför försöksparkerna. Men det är också av vikt, att de vetenskapligt arbetande tjänstemännen genom deltagande i exkursioner, skogliga sammankomster och dylikt komma i kontakt med skogsbrukets praktiska utövare och för dem framlägga resultaten av sina undersökningar. Detta har hittills icke kunnat ske i den utsträckning, som varit önskelig. Att anstaltens verksamhet trots dessa bristande anslag kunnat uppehållas i den hittillsvarande utsträckningen har berott bl. a. därpå att vissa av tjänstemännen kunnat kombinera resorna med andra tjänsteuppdrag, varigenom å anstaltens budget kunnat göras motsvarande besparingar, dels att tjänstemännen stundom ej erhållit ersättning för utförda tjänsteresor. De är uppenbart att verksamheten vid en statens institution ej i längden kan drivas på det sättet. Vad avlöningen till mera tillfällig arbetskraft beträffar har denna varit i allra minsta laget. Åtskilliga bearbetningar av insamlade observationer ta alldeles för lång tid på grund av brist på arbetskraft. Anstaltens publikationsverksamhet, som senaste tiden varit mycket livlig, kräver också större anslag än som hittills beviljats.

Vad reservationsanslaget å 30.000 kronor beträffar är detta avsett för fortsättande av de undersökningar angående kvistningens betydelse, som påbörjats av centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund, förberedande undersökningar angående skogsträdens rasfråga i samarbete med den nybildade föreningen för växtförädling av skogsträd samt undersökningar angående genomhugningarnas verkan i de gamla överåriga norrländska granskogarna. Den senare frågan är av största vikt, då de gamla granskogarna i Lappland äro föremål för en relativt snabb exploatering. För att kunna utföra dessa undersökningar är det nödvändigt att omfattande resor kunna företagas såväl av dem, som skola leda undersökningarna, som av de medhjälpare, som genom träning och utbildning satts in i arbetet. Skola undersökningarna kunna bedrivas i för närvarande erforderlig utsträckning är det av styrelsen begärda anslaget nödvändigt.

På grund av vad som sålunda anförts hemställes,

att riksdagen må antaga den stat, som styrelsen för skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt föreslagit för skogsförsöksanstalten, och sålunda höja
 avlöningsstaten till kr. 171.100

omkostnadsstaten till	kr.	86.000
samt att för påbörjande av vissa undersökningar		
anvisa ett reservationsanslag av	kr.	30.000

Stockholm den 20 januari 1938.

Nils V. Sandström.

O. W. Lövgren.

Wilh. Annér.

Ernst Hage.

Ernst Berg.

Karl Mäler.

Eric Hansson.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

E. W. Norén.

Jonas Eriksson,
Frägsta.
